

noget, der ikke blot gøres for Nutiden, men ogsaa for Fremtiden, for hele vort Samfunds Eksistens, og derfor skal det fordeles paa en længere Aarrække, paa vore Efterkommere, lad os derfor faa et Statslaan dertil. Se det vilde jeg have fundet meget loyalt og rigtigt; men Regeringen kom ikke og forlangte Statslaan til Kjøbenhavns Befæstning; men her, hvor der er Tale om Jærnbaner, kommer den og vil have Statslaan. Jeg maa tillade mig at sige, at jeg tror, det er en forkert Finanspolitik. Jeg siger, at man ikke vil kunde finde et eneste Land — hvad enten det regeres parlamentarisk eller ikke-parlamentarisk, ja selv om man vil gaa til Rusland eller et andet autokratisk Land — hvor man ikke forlanger, at den Mand, som staar i Spidsen for Finansstyrelsen, skal lægge sine Planer frem for Publikum eller Rigsdagen, hvor der er en Rigsdag, for at man kan drøfte den Ting og se, om han skaffer Pengene til Beje paa en rigtig Maade, og om de faa en rigtig Anvendelse. Det er derfor, at jeg og to andre Medlemmer af Udvalget have sagt, at det i ethvert Tilfælde ikke her er Stedet at afgøre disse store finansielle Spørgsmaal. Rent bortset fra de storpolitiske og konstitutionelle Spørgsmaal er det ikke ved denne Lejlighed, at det skal slaas fast, hvorledes Landets finansielle Styrelse skal være. Vi have haft den Tort i de forløbne Aar at skulle se paa, hvorledes det nuværende Ministerium, Ministeriet Estrup, begyndte med en fuld Statskasse, men at vore Finanser, uagtet de indirekte Afgifter i dette Ministeriums Tid ere stegne med Millioner og Millioner, saa at de nu udgøre 10—12 Millioner Kroner mere om Aaret, end de udgjorde, da Ministeriet tiltraadte Regeringen, dog ere ledede saaledes, at vi nu staa over for en tom Statskasse, saa at der skrives fra alle Sider om, at al Ting er forlømt, Tilstanden elendig, og at der tiltrænges Tilskud overalt. Og hvad have vi saa faaet til Gengæld? Ja, vi have faaet de elendige Fæstningsværker, som jeg antager, at de fleste fornuftige Mennesker ere enige om, ikke ere en Pibe Tobak værd. Dette er Resultatet af dette Ministeriums Finanspolitik, og at vi skulde være med til at sanktionere denne eller til at gaa videre ad denne Vej, kan man dog virkelig ikke forlange.

Formanden: Jeg synes nok, at den ærede Taler, som nu satte sig, kunde, med fuld Frihed i øvrigt til at udtale sig om, hvad der ligger ham paa Hjerte, have taget

noget mere Hensyn til andres Tølelser og Stemninger, end han gjorde.

Det er ikke undgaet min Opmærksomhed, at det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) under den første Del af den ærede sidste Talers Foredrag begærede Ordet. Jeg kan ogsaa give det ærede Medlem Ordet, men tur for en kort Bemærkning, da den ærede Minister for offentlige Arbejder ønsker at udtale sig, hvilket jeg finder ganske naturligt. For en længere Udtalelse kan det ærede Medlem altsaa ikke nu faa Ordet, og lad mig minde om, at vi ikke maa komme for langt bort fra den rigtige Orden for vore Forhandlinger. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) har ved i Betænkningen at fremsætte en hel Række Betragtninger og ved i Dag at tale i samme Retning givet Anledning til, at vi ere komne langt bort fra det, som vi egentlig alene skulde have forhandlet her ved anden Behandling; det er Betragtninger, som høre hjemme ved en første eller en tredje Behandling. Naar de nemlig ikke ere ledsagede af Vædringsforslag — og det ere de ikke — ere de egentlig uhjemlede her. Jeg har ikke kunnet standse det ærede Medlem, der satte sig nys, hans Bemærkninger vare Svar paa Udtale, men jeg maa bede om, at man for Fremtiden, — vi kunne jo ogsaa faa travle Dage — noget mere vil holde sig de almindelige Regler efterrettelig.

Jeg gentager altsaa, at hvis det kun er for en kort Bemærkning, at det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds, har begæret Ordet, vil jeg give det ærede Medlem Ordet, men ellers giver jeg Ordet til den ærede Minister.

Breinholt: Det er ikke en kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre. Min Hensigt er nemlig hovedsagelig at udtale mig, saaledes som jeg har bebudet i mit indledende Foredrag, om det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Mindretal.

Formanden: Saa har den ærede Minister Ordet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singersted): Jeg mener, at det er paa Tide, at Regeringens Repræsentant faar Lejlighed til at udtale sig under denne Forhandling, thi til min store Overraskelse ser det ud, som om det var en ny Sag for Landstinget, der ligger for. Man tager paa Sagen i Dag, som om det var en hel ny Sag, og ikke, som om den var bleven forhandlet mange Gange og tilmed vedtagen i